

CEREMONIALLAG, m. 2. Lag, hos Judarna, som föreskref, hvad i afseende på yttre kyrkobruk, offer, böner och fastor m. m., var att iakttaga.

CEREMONIDAG, ---ni'dåg, m. 2. Dag, då någon ceremoni äger rum.

CEREMONIDRÄGT, ---ni'drä'ckt, c. 3. Drägt, som vid högtidliga tillfällen bäres af furstar och deras omgifning.

CEREMONIEL, ----ä'l, n. 3. Föreskrift rörande sättet, huru vid en högtidlighet skall tillgå. Man har Stats- och Hofceremoniel.

CEREMONIMIDDAG, m. 2. — **MÅLTID**, m. 3. Högtidlig middag, måltid, hvarvid vissa ceremonier iakttagas.

CEREMONIMÄSTARE, m. 3. Hofstjensteman, som vakar öfver ceremonielets iakttagande vid högtidliga tillfällen.

CEREMONITAFFEL, m. 2. pl. — *tafflar*. Vid högtidliga tillfällen, den särskilda taffel, vid hvilken blott furstliga personer spisa och samteliga högre hofstjenare passa upp.

CEREMONIÖS, ---ö's, a. 2. 1) (om person) Fallen för krus och komplimanger, kruserlig. — 2) Som sker med ceremoni, uttrycker, röjer kruserlighet.

CEREMONIÖST, adv. På ett ceremoniöst sätt, med krus, kruserligt.

CERES, séres, nom. propr. f. 1) (rom. myt.) Åkerbrukets gudinna. — 2) (astr.) En af de mindre planeterna.

CERT, seri't, m. 3. (mineral.) Mineral, som innehåller:

CERIUM, sérium, n. sing. (kem.) En svårsmältlig, grå, skör metall, löslig i andra syror än kungsvatten. Kallas äfv. Cer.

CERT, särrt, m. 3. (sjöf.) Ett fartygs byggnadsätt.

CERTE-PARTI, n. 3. (fr. *Charte-partie*) Kontrakt emellan skeppare eller redare och aflastare, innehållande villkoren, på hvilka en befraktning är sluten. Lastningskontrakt. Skrifves äfv. Certeparti.

CERTIFIKAT, särtifikát, n. 3. 1) Skriftligt intyg. — 2) (sjöf.) Magistrats bevis öfver af ett fartygs redare aflagd ed, att det är bygd i Sverige och dem tillhörigt. [Certificat, Certifikat.]

CESAREWITSCH, sesärewitsch, m. 3. Se *Czarewitsch*.

CESS, sess, n. 3. (i musik) Noten c, sänkt en half ton.

CESSION, sässchön, f. 3. (förkortadt af latinska uttrycket: *Cessio bonorum*) Afträdande af egendom till borgenärernes förnöjande. Göra *cession*. — *Syn.* Se *Bankrutt*; Göra c., se *Bankruttera*.

CESSIONANT, sässchonánt, m. 3. Person, som afträder sin egendom till borgenärernes förnöjande. — *Syn.* *Bankrutt*, *Bankruttspelare*.

CESSIONSFÖRMÅN, sässchönsförmån, m. 3. (lagt.) Den förmån, som en cessionant äger, att ej kunna häktas för skuld.

CETUS, sä'stuss, m. (lat.) Jernbeslagen stridshandske, som fordom nyttjades af atleterna.

CESUR, sesúr, f. 3. 1) (i prosodien) Takt-hvila i en vers, t. ex.: *Hans vapen deremot | välgerningarne voro*. — 2) (i musik) Den not, hvarmed en liten rytmisk figur eller period slutar och hvarpå en ny följer. Afsats.

CETRARIN, setrari'n, n. 3. sing. (kem.) Det bittra ämnet uti Islandsmossa.

CHAGRIN, se *Schagräng*.

CHAISE, se *Schäs*.

CHALCEDON, se *Kalcedon*.

CHALON, schalå'ng, m. 3. (fr.) Ett slags ovalkadt, kypradt ylletyg, som begagnas till foder, så kalladt efter staden i Frankrike af samma namn. — Skrifves af några äfven *Chalong* och *Schalong*.

CHAMADE ell. **CHAMAD**, schamad, m. 3. (fr.) Signal ifrån en fästning, med trumma, trumpet eller hvit fana, för att tillkännagifva, att man vill dagtinga.

CHAMARERA, schamarera, v. a. 1. (af det fr. *Chamarer*) Pryda med galoner, spetsar, snören, o. d. — Skrifves äfv. *Chamrera*. — *Chamarering*, f. 2.

CHAMIT, kami't, m. 3. (mineral.) Ett slags förstend mussla.

CHAMPAGNE, schangnpånj, m. 3. sing. (fr.) Ett slags lättdrucket, välsmakande och starkt bernerande vin, ifrån Champagne i Frankrike. — Någon gång säges äfv. *Champagnevin*.

CHAMPAGNEGLAS, schangnpånjglås, n. 3. Glas af olika form, som enkom begagnas, när man dricker champagne; i Norden brukas dertill höga, spetsiga glas, i Frankrike små, utan fot.

CHAMPAGNEPUNSCH, schangnpånjpunsch, m. 3. sing. Punsch, tillblandad af 4 delar champagne och 1 del arack, med socker och citron.

CHAMPAGNERUS, schangnpånjrús, n. 3. Af champagne förorsakadt rus, som vanligen är snart öfvergående och utan obehagliga efterkänningar.

CHAMPIGNON, schangnpinnj'ng, äfv. schampinnjón, m. 3. (fr.) Ett slags ätlig hattsvamp med hvit, kullrig hatt och hvita eller ljusst rosenröda skifvor på dess undersida. *Agaricus campestris*. — Skrifves äfv. af några *Champinjon* och *Schampinjon*.

CHAMPIGNONSÄS, schangnpinnj'ngsäs, m. 3. (kok.) Säs, tillredd af champignoner med citron.

CHAMPLUN, se *Schamplun*.

CHAMRERA, CHAMRERING, se *Chamarera*.

CHAMSIN, schämmsinn, m. sing. En het sunnavind i Egypten.

CHAN, se *Khan*.

CHANCRE, schångkr, m. 3. sing. (fr.) Ett slags veneriskt frätsår. — Skrifves äfv. af några *Chanker* eller *Schanker*.

CHANGÉ, schangsché, n. (fr.; ridk.) Säges, när man i ridhuset till höger eller venster genomridit banan och börjar gå på andra handen; eller när man galopperat till höger och låter anspringa till venster.

CHANGERA, schangschèra, v. a. 1. (af det fr. *Changer*) Ombyta, förändra. — V. n. 1) Skifta i färg vid olika lägen emot dagern. Säges om vissa tyger. — 2) Släppa färgen, urblekas.

CHANTERELL, schangnträ'll, m. 3. (fr. *Chanterelle*) Ett slags ätlig hattsvamp, med päronlik hatt och gula, greniga skifvor. *Cantarellus cibarius*.

CHAOS, CHAOTISK, m. fl. se under K.

CHAR, schar, m. 3. Tvåhjulig praktvagn, som brukades vid högtidliga tillfällen hos de Gamle, t. ex. kappränningar, segertåg, o. d.

CHARAD, scharád, m. 3. (fr. *Charade*) Ett slags gåta, bestående deruti, att man, efter något visst uppgifvet kännetecken till ledning för betydelsen af hvarje särskilt stafvelse i ett ord, äfvensom för hela ordet sammanstafvadt, skall gissa sig till ordet. Stafvelsegåta. *C-er äro vanligtvis på vers. Skrifva c-er*.

CHARAKTER, m. fl., se *Karakter*, m. fl.

CHARGE, scharrsch, f. 3. (fr.) 1) Syssla, åliggande, uppdrag. — 2) (krigst.) Angrepp, anfall, isynnerhet af kavalleri.